

31-05-2023

Populisme i Danmark

Inger Støjbergs karismatik og ledelse

Mathias Knuth Fixander

20176041

SPECIALE I SAMFUNDSFAG

AALBORG UNIVERSITET

ANSLAG 77907(32.46 NORMALSIDER)

Abstract

This master project aims to explore the charisma and leadership of Inger Støjberg, as well as whether it exhibits any populist characteristics. In order to gain this understanding, this paper draws upon various populist theories, including those proposed by Cas Mudde and Rovira Kaltwasser regarding populism and leadership. Additionally, leadership theories by Max Weber and Takis S. Pappas are incorporated. The analysis involves examining different empirical materials, such as Støjberg's speeches and interviews conducted with her. The findings of this master's paper reveal that Støjberg displays populist traits and possesses charismatic abilities. Her ability to mobilize followers is based on a polarizing approach, where she creates a division between 'us and them' concerning the elite and foreigners. Her leadership style is also characterized as charismatic and populist, enabling her to use language that is understandable to all citizens. This has made it easier for her to attract a broader spectrum of voters while simultaneously trying to present herself as part of the ordinary population. Støjberg's populist approach is evident through her ability to appeal to popular concerns and create a polarizing rhetoric that promotes an 'us and them' narrative. Her leadership is built on charismatic appeal, where she manages to appear as a credible representative of the people and their interests. Her ability to communicate clearly and directly through common language has strengthened her capacity to mobilize voters and gain a significant following. Her focus on strengthening the connection between the outskirts and the rest of the country has resonated with many voters who feel overlooked by the political elite. Her political messages about infrastructure, job opportunities, and local institutions appeal to those experiencing challenges in the outskirts.

Indhold

Indledning.....	3
Danmarks Demokraterne.....	3
Problemformulering	4
Inger Støjberg frem i folketinget	4
Teori.....	5
Björn Molins model.....	6
Populismen og politisk ledelse	7
Populismen og karismatisk ledelse.....	8
Teoretisk samle punkt.....	11
Metode.....	12
Specialets opbygning:.....	12
Operationalisering	13
Empiriske overvejelser	13
Dokumentanalyse	14
Kvalitets kriterier:.....	15
Empiri.....	16
Analyse.....	16
Før Valget 2022	17
INGER STØJBERG I FØRSTE INTERVIEW SOM PARTILEDER: - Der mangler fokus på Danmark uden for København. 23 juni, 2022	17
Inger Støjberg stifter Danmarksdemokraterne: Jeg kommer ikke til at stemme for at afskaffe Arne-pensionen 24 juni, 2022.....	21
Under valget 2022:	23
Støjberg advarer mod at stemme på Løkke: Moderaterne er "Alternativet i jakkesæt" 14 oktober 2022	23
Inger Støjberg og hendes labrador besøgte landmændenes formand 4 oktober 2022	25
Efter valget 2022:	26
Maratondebaten 2023:	26
Støjbergs tale d. 28/2 store bededags afstemning.....	28
Diskussion	32
Konklusion	34
Litteraturliste	35

Indledning

I de seneste årtier er populisme blevet en markant politisk kraft i mange dele af verden. Populismen bliver beskrevet som en politisk ideologi, der appellerer til Folket og søger at udnytte bekymringer, frustrationer og utilfredshed blandt befolkningen, bl.a. ved at kritisere eliten (Mudde & Katwasser 2017). Populisme har vundet stort indpas også ind i dansk politik (Meret 2021), siden årtusindeskiftet, hvor flere og flere politikere anvender populistiske virkemidler i deres skøn når de udfører politik. Populismen i Danmark har taget mange former og har involveret forskellige politiske partier og ledere. Fra Dansk Folkepartis fremkomst i 1990'erne (Meret 2010) til etableringen af nye populistiske partier som Nye Borgerlige og senest sidste års ny trup i dansk politik -Danmarks Demokraterne, som har populistiske politikere tiltrukket sig stor opmærksomhed og tilhængere.

Populisme er en politisk ideologi, der fokuserer på at appellere til ”almindelige menneskers” bekymringer og frustrationer, mens den samtidig kritiserer eliten. Populistiske politikere argumenterer ofte for, at de taler på vegne af folket (Werner Müller 2016: s.96), og at de vil beskytte folket mod trusler udefra, som f.eks. indvandring og globalisering. I Danmark er populisme blevet et stadig mere fremtrædende tema i politiske diskussioner og debatter. Flere politikere og partier har taget populistiske ideer og retorik til sig, og mange af de politiske diskussioner og debatter i Danmark er i dag præget af en polariseret retorik og et fokus på at skabe klare modsætninger mellem folket og eliten.

Danmarks Demokraterne

Den 23 Juni 2022, blev dagen hvor Danmarks Demokraterne havde meldt sig ud som et parti, som der vil stille op til det næste folketingsvalg (Dr.dk,1). Partiet havde tiltrukket sig stor opmærksomhed og debat. Partiet er blevet beskrevet som et populistisk parti, der appellerer til de bekymringer og frustrationer, som en del af befolkningen føler i forhold til indvandring, integration og globalisering (Altinget, 1). Inger Støjberg og Danmarks Demokraterne har også taget populistiske ideer og retorik til sig. Partiet har fokuseret på at appellere til de bekymringer og frustrationer, som mange danskere føler i forhold til indvandring, integration og globalisering. Partiet har argumenteret for, at de vil beskytte danskernes interesse, og at de vil bekæmpe eliten. Partiet havde dog valgt ikke at føre et konkret partiprogram, hvilket betød, at de, som stillede op i

partiet, måtte trække mere gennem dem som person, frem for at kunne trække stemme gennem et partiprogram.

Inger Støjberg og Danmarks Demokraterne et eksempel på den stigende tendens til populisme i dansk politik. De repræsenterer en politisk ideologi, der appellerer til bekymringer og frustrationer blandt en del af befolkningen. Denne opgave vil undersøge Inger Støjbergs karisma og ledelse, der ligger før og efter hendes parti Danmarks Demokraterne. I lyset af den stigende tendens til populisme i dansk politik, ønskes det at undersøge hvorledes karisma og ledelsen fra Inger Støjberg har udviklet sig, fra før hendes tid som formand for Danmarks Demokraterne og til hendes tid efter Danmarks Demokraterne. Hvilket er med til at føre frem til den nedenstående problemformulering, som ønskes undersøgt i dette speciale.

Problemformulering

Hvad karakteriserer Støjbergs karismatik og ledelse, og hvorvidt kan den karakteriseres som populistisk?

Inger Støjberg frem i folketinget

Inger Støjbergs karriere inden for folketingspolitik begyndte i 2001, hvor hun blev valgt ind i Folketinget fra Viborg Amtskreds ved partiet Venstre (Folketinget). Hun har ført sin politiske karriere godt og positioneret sig som en hård og utrættelig forsvarer af danske værdier og normer. Hendes politiske karriere er præget af en håndfast og kontroversiel tilgang til indvandring, integration og flygtningepolitik. Som tidligere minister for beskæftigelse, og udlændinge- og integrationsminister, har Inger Støjberg sat dagsordenen på disse områder og har ofte taget skridt til at stramme lovgivningen og sikre, at danskernes interesser blev prioriteret.

Inger Støjbergs politiske stil og retorik har gjort hende til en kontroversiel figur (Fock, 2018). Hendes standpunkter og beslutninger har skabt stor debat og polarisering i samfundet. Hun har ofte stået fast på sin politik, selv når den har været genstand for kritik fra både politiske modstandere og menneskerettighedsorganisationer. Inger Støjberg har markeret sig som en politiker, der ikke er bange for at tage kontroversielle beslutninger og stå ved dem, uanset den modstand, de måtte møde.

Hendes politik har været præget af en hård linje over for indvandring og flygtninge, og hun har været en central figur i den politiske debat omkring indvandrings- og flygtningepolitik i Danmark.

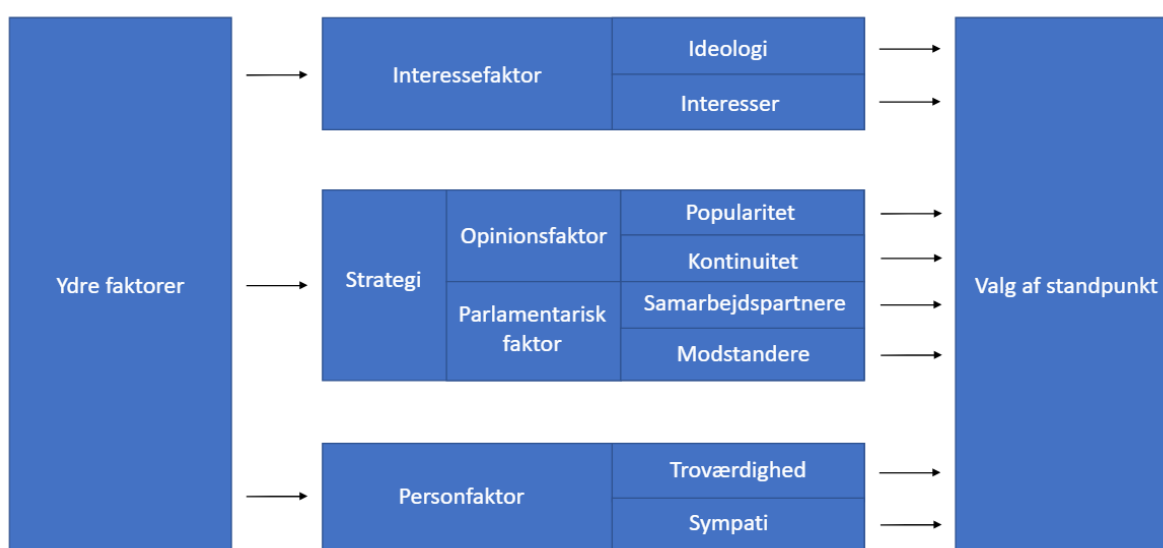
En af de mest kontroversielle sager, der har bidraget til at splitte Danmark, er ”barnebrudesagen”, hvor Inger Støjberg som integrationsminister i 2016 indførte en skærpet praksis for behandling af asylansøgninger fra unge gifte asylsøgere under 18 år. Praksissen gik ud på at adskille ægtepar og afvise asylansøgninger, hvis mindst den ene part var under 18 år. Dette blev gjort for at bekæmpe tvangsægteskaber og beskytte mindreårige piger mod ægteskab med ældre mænd. Barnebrudesagen blev imidlertid genstand for massiv debat og polarisering i samfundet. På den ene side blev Inger Støjberg og regeringen rost for at handle imod tvangsægteskaber og beskytte unge piger. På den anden side blev hun kritiseret for at krænke menneskerettighederne og behandle asylansøgere og flygtninge uretfærdigt. Sagen splittede Danmark i to lejre, hvor den ene side støttede den hårde linje og argumenterede for, at det var nødvendigt at beskytte danske værdier og normer, mens den anden side argumenterede for, at praksissen var diskriminerende og krænkede menneskerettighederne (Altinget, 2). Sagen endte med at koste Støjberg sin karriere i Venstre, efter der var ført en rigsretssag mod hende, hvor hun endte med at få en dom. Inger Støjberg udgør dermed et eksempel af personlighedens betydning i dansk politik.

Teori

Det teoretiske afsnit vil omhandle de to teorier, der vil blive anvendt i dette speciale. Der vil dog først blive set på en adfærdsmodel, fra Björn Molin. Denne skal være med til at give en forståelse for, hvordan partier normalt går til værks. Derefter vil der som det første blive klargjort, hvordan populisme er ud fra Cas Muddes og Rovira Kaltwasser, hvor der vil blive klarlagt, hvorledes en populistisk leder vil begå sig. Herefter vil der redegjort for Max Webers teori omkring politiske ledere, hvorledes Weber ser hvordan en leder i et samfund kan se ud. Til politisk ledelse vil Takis S. Pappas også blive inddraget, for at komme med kritiske punkter til Webers politiske leders teori.

Björn Molins model

Molins adfærdsmodel kan blive anvendt til at analysere partiers adfærd, og standpunkter i forhold til deres politiske standpunkt, samt hvorledes de agerer i forhold til vælgerne. En af punkterne i Molins model er interessefaktor. Interessefaktor afspejler ikke blot partiets ideologi, men derimod også de interesser der ligger for partiets kernevælgere, aktive partimedlemmer og tilknyttede interesseorganisationer som disse giver udtryk for (Skov, Matthiesen, Bjørnstrup, 2022: s.195).

Figur 1 Björn Molins adfærdsmodel over hvordan partier agerer når de skal tiltrække vælgere, og vælge standpunkter for deres parti (Skov, Matthiesen, Bjørnstrup, 2022: s.195)

Opinionsfaktor der ligger ind under strategi dækker over popularitetsfaktor som en kontinuitetsfaktor. Denne faktor spiller en vigtig rolle, da et parti ikke bare bliver populært på baggrund af at det følger en populistisk tankegang ved deres standpunkter. Dette betyder derfor også at der skal være sammenhæng mellem det partiet siger de vil gøre, og det som i praksis gør. De kan derfor ikke bare skifte deres standpunkter fra dag til dag. Molin påpeger dette vil være med til at slide på partiets image og troværdighed, hvilket dermed fører tilbage til deres popularitetsfaktor (ibid, s.195). Den parlamentariske faktor peger på de hensyn, et parti må tage til deres koalitions partnere, for at kunne opnå et flertal i folketinget. Partierne vælger derfor standpunkter, der kan være med til at holde sammen på koalitionen. De kan også komme med forslag, der retter sig mod modpartens koalition for at bryde med deres dannelse (Ibid, s.196). Personfaktorer spiller

en betydelig rolle i politik, hvor at denne bygge på den troværdighed samt gennemslagskraft, som formanden har for partiet. Personfaktoren er derfor forbundet med to ting. Partilederens troværdighed/gennemslagskraft og Partilederens evne til at kommunikere budskaber til befolkningen. En partileder vil på denne baggrund derfor kunne indgå aftaler, der findes upopulære, hvis de har en høj troværdighed (Ibid, s.196). Disse faktorer er alle påvirket af den ydre faktorer, som bliver påvirket af omverdenen. Dette kan være ændringer i demografien i landets befolkning, eller forordninger og direktiver fra EU (Ibid, s.196).

Populismen og politisk ledelse

Ifølge politologerne Cas Mudde og Rovira Kaltwasser, er populisme en politisk ideologi, der opstår blandt andet som en reaktion på det politiske establishment. Populisterne appellerer til folket ved at og påstå at de repræsenterer de fælles interesser og almen viljen, og at de tilbyder en alternativ til status-quo. Populistiske ledere er derfor dem, der formår at mobilisere folket mod eliten, og positionere sig selv som stemmen for folket (Mudde, Kaltwasser, 2017: s.62). Strategierne for at fremstå som en del af almenfolket er forskellige, og inkluderer flere måder hvorpå en populistisk leder kan fremstå som taler for folket. Mudde og Kaltwasser fremhæver, hvordan man som leder kan fremstå som en stereotypisk person, hvor de beskriver, at der er nogle kvinder der fremstår som den "gode kvinde", hvilket skal være med til at fremhæve sig selv mere autentisk.

"To connect themselves to the pure people, many female populists emphasize features of the "good woman," as defined by their culture, often presenting themselves primarily as mothers or wives[...]. In a particularly instructive gendered blend of nationalism and populism" (Ibid: s.70)

Man kan på denne baggrund derfor sige, at en politiker anvender deres retorik og udseende på en måde, hvorpå de kan forbinde sig mere til befolkningen, ved at optræde som en karakter som befolkningen kan relatere sig til. Dette kunne også være ved i en dansk kontekst at forbinde sig som en "jysk pige med ben i næsen", hvor man opfatter sig selv mere som en "dreng pige" som tør tage fat, hvor der er brug for hjælp. En anden måde hvorpå en populistisk leder også kan fremstå mere folkelig, er ved at de bryder med sproget og normer inden for politik. De kan fremstå som mønsterbryder ved at snakke alment frem for et mere professionelt sprog, på denne måde er de også med til at bidrage til at fremstå som en del af den almene person og ikke som en del af eliten (Ibid: s.4).

Populistiske ledere fremstiller sig selv som stærke ledere, der kan tage

kontrol og træffe beslutninger på vegne af folket. De er også kendt for at appellere til følelser og bruge forenklede budskaber, der taler til den almindelige borger. Mudde påpeger, at populistiske ledere også ofte bruger en retorik, der understreger Os vs. Dem scenarier, der virker ekskluderende overfor dem der ikke opfattes som en del af folket, og bygger på en, etnisk baseret forståelse af det nationale fællesskab (Rydgrenm 2018: s.82) og fremhæver anti-intellektuelle standpunkter (Mudde, Kaltwasser, 2017: s.72).

Populistiske ledere har ofte en stærk personlighedskult omkring sig, og de har tendens til at være centraliserede og autoritære i deres magtudøvelse. De forsøger også at positionere sig selv som anti-establishment, og de kan derfor være kritiske over for de demokratiske institutioner, som de anser for at være en del af eliten (Ibid, s.68). Samlet set er populistiske ledere dem, der appellerer til folket ved at fremstille sig selv som stemmen for folket, der kan tage kontrol over de politiske institutioner og bekæmpe eliten. De er kendt for at bruge forenklede budskaber og appellere til følelser, og de har en stærk personlighedskult omkring sig. De kan også være kritiske over for demokratiske institutioner og positionere sig selv som anti-establishment. Mudde beskriver også, hvorledes der gennem den populistiske leder ofte kan være en baggrunds relation mellem "eliten" og dem selv. Der findes også blandt kvindelige populistiske leder, en tendens til at de hælder mere mod ekstrem højrefløj, frem for en venstre (Ibid: s.77)

Populismen og karismatisk ledelse

Max Weber beskriver i sin bog "Economy and Society- An Outline of Interpretive Sociology", hvordan der findes 3 muligheder for en legitimitet i form af ledelse. Hans teori kan derfor benyttes i dette speciale, da den omhandler politiske ledere, hvor man kan kategorisere disse ind i 3 forskellige idealtyper inden for legitimiteten. Den ene er den traditionelle legitimitet. Den anden er den legal-rationelle legitimitet. Den sidste er den karismatiske legitimitet.

Den traditionelle legitimitet beskriver Weber som en etableret tro på en/de, der allerede besidder magten, hvor man gennem traditioner og legitimitet giver disse magten. Ligeledes beskriver Weber også, at de som følger denne/de personer, adlyder "lederen" som besidder "magten" gennem deres tro på loyalitet til personen via den tradition, der er til magthaveren (Weber, 1978: s.215).

“[...] traditional authority, obedience is owed to the person of the chief who occupies the traditionally sanctioned position of authority and who is (...) bound by tradition. But here the obligation of obedience is a matter of personal loyalty within the area of accustomed obligations” (Ibid: s.216)

Den traditionelle legitimitet, kan også med andre ord blive beskrevet som en magt der har rod i samfundets traditioner eller tro. Den eksisterer og tildeles bestemte individer, der på baggrund af samfundets traditioner og skikke har valgt dette tidlige. De som har magten, kan få den på to måder, den ene er arv, hvor man tilkommer magten på baggrund af ens slægt, hvor disse har haft den legitime magt. Den anden måde, hvorpå man kan få magt med traditionelle legitimitet, er gennem religion, hvor man er blevet bestået guddommelig velsignelse til at lede samfundet. Weber beskriver ligeledes, at der ikke nødvendigvis behøver være en færdighed for at kunne besidde autoritet, under den traditionelle legitimitet. De personer der for denne autoritet får den igennem deres slægt eller venskab til den/de som besidder magten, hvilket ikke nødvendigvis giver en kvalifikation til at agere bedst (Ibid: s.229).

Weber behandler også en anden form for ledelsestypen som han kalder den legal-rationelle legitimitet. Denne beskrives af Weber som en tillid til legalitet, der er ved de vedtagne regler og ret for dem, der er ophøjet til myndighed i henhold til sådanne regler, til at udstede ordrer. Der til også i tilfælde af lovhjemmel skyldes lydighed den lovligt etablerede upersonlige orden. Den omfatter de personer, der udøver embeds myndigheden under den kraft af formelle lovlighed af deres kommandoer og inden for embedets område (Ibid: s.215).

“In the case of legal authority, obedience is owed to the legally established impersonal order. It extends to the persons exercising the authority of office under it by virtue of the formal legality of their commands and only within the scope of authority of the office” (Ibid: s.216)

Webers legal-rationelle legitimitet er der med en form for autoritet, hvor magten er baseret på formelle regler og love. Dette er den moderne legitimitet, som står i modsætning til den traditionelle legitimitet, hvor der ikke er tale om personlige eller traditionelle overbevisninger om, hvad der skal gælde. Denne form er også tæt forbundet med den struktur, som der findes i moderne bureaukratier og offentlige administration, hvor man her har lagt regler og procedurer fast, for at sikre

retfærdighed og effektivitet (Ibid: s.217). De som kommer til at sidde på poster i denne type af legitimitet, er fundet på baggrund af deres kompetencer og færdigheder, hvor de bedst muligt kan følge de regler og procedurer der er blevet vedtaget (Ibid: s.218).

Til sidst, behandler Weber Den karismatiske legitimitet, som ifølge ham hviler på hengivenhed til en persons ekstraordinære hellighed, heltmod eller forbilledlige karakter, og på de normative mønstre eller ordninger, som er afsløret eller ordineret af denne (Ibid: s.215).

“[...] it is the charismatically qualified leader as such who is obeyed by virtue of personal trust in his revelation, his heroism or his exemplary qualities so far as they fall within the scope of the individual's belief in his charisma” (Ibid: s.216)

Weber definerer den karismatiske ledelse som en form for lederskab, der bygger på en persons ekstraordinære personlige egenskaber og evner til at inspirere og påvirke andre mennesker. Disse personlige egenskaber kan omfatte en vis mystisk eller guddommelig aura, exceptionel taleevne eller en dyb indsigt i andres behov og ønsker (Ibid, s.241).

Ifølge Weber er karismatisk ledelse baseret på en personlig tillid mellem lederen og dens følgere. Det betyder, at følgerne er villige til at følge lederen, fordi de tror på deres personlige kvaliteter og evner og ikke på grund af nogen form for traditionel eller bureaukratisk legitimitet (Ibid: s.244). Karismatisk ledelse er derfor ofte forbundet med bevægelser og organisationer, der er opstået uden for eksisterende institutioner og hierarkier. Weber påpeger imidlertid også, at karismatisk ledelse kan have nogle ulemper. En karismatisk leder kan være meget selvoptaget og tilbøjelig til at træffe beslutninger på grundlag af personlige interesser og overbevisninger snarere end rationelle og objektive overvejelser (Ibid, s.252-253). Derudover kan den karismatiske ledelse også føre til en vis grad af uforudsigelighed og ustabilitet, da lederens personlige kvaliteter kan forandre sig eller svækkes over tid. Dette kommer også til udspil for hvem der skal tage over efter lederen, hvor der igen kan være ustabilitet, da det ikke er sikkert den næste leder har den samme karisma som den foregående (Ibid, s.247).

Den græske politolog Takis S. Pappas (2016) har udfra Webers teori omkring politisk lederskab, lavet en artikel hvor han har undersøgt, hvorvidt populistiske ledere kan betragtes som karismatiske ledere, i henhold til Webers teori. Pappas analyserer empiriske data fra forskellige europæiske lande

for at opnå indsigt i dette problemfelt. I artiklen påpeger Pappas, at mange populistiske ledere i dagens politiske landskab appellerer til deres personlige karisma og charme for at opnå støtte og mobilisere vælgere (Pappas, 2016: s.1). Disse ledere præsenterer sig selv som uafhængige af den politiske elite, og hævder at repræsentere folket og dets interesser. Denne fremtoning af karisma kan have en stor indflydelse på deres tilhængere og deres evne til at opnå politisk magt (Ibid: s.2). Pappas argumenterer dog for, at det ikke er tilstrækkeligt at betragte disse populistiske ledere som karismatiske i Webers forstand. Han påpeger, at deres autoritet og legitimitet primært er baseret på deres rolle som talsmænd for folket og som kritikere af den etablerede politiske elite. Deres lederskab kan derfor betegnes som "repræsentativt" snarere end "karismatisk" (Ibid: s.5). Selvom disse ledere kan have visse karismatiske træk, er deres autoritet ikke primært baseret på personlig karisma, men snarere på deres position som repræsentanter for bestemte politiske bevægelser eller ideologier.

Artiklen bidrager derfor til en nuanceret forståelse af lederskab og magt i nutidens politiske landskab og udfordrer den traditionelle opfattelse af den karismatiske politiske leder. Pappas' undersøgelse af populistiske ledere og deres forhold til karisma og autoritet viser, at teorier om lederskab derfor må tilpasses den aktuelle politiske og sociale kontekst, for at man kan opnå en dybere forståelse af den magt og ledelse der findes for lederen. Man kan derfor på baggrund af artiklen derfor også påpege at Webers teori og ledelse, derfor kun er pejlemærker og ikke klare retningslinjer for hvordan en leder kan være leder.

Teoretisk samle punkt

I henhold til Molins teori om adfærd for partier, vil der i dette speciale, være en nødsagenhed til at skulle formuleres, hvorledes denne vil skulle bruges. På baggrund af at Danmarks Demokraterne ikke har valgt at lave et partiprogram, hvilket betyder at deres interessefaktor, er nødsaget til at være sigende fra personfaktoren. Person og diskurs faktorer spiller derfor en meget større rolle i Danmarks Demokraterne, end det vil gøre i andre parti, da de er nødsaget til her at skulle kommunikere med borgerne, for at få deres ideer ud, for at kunne tiltrække sig den opmærksomhed et parti ønsker, Dette betyder at der vil blive fokuseret på Støjbergs hendes strategi til at opnå sammereulstat som andre partier, blot gennem diskurs og personfaktoren. Da ideologi ikke rigtig findes ved hendes Parti. På baggrund af de teori der findes om ledelse og populisme, vil der være fokus på nogle punkter som disse teori har bragt op. Da det er Støjbergs ledelse og karismatik, som specialet har til formål at undersøge, vil der på baggrund af dette i analysen være fokus på: Hvordan

hun som person taler, når hun udtaler sig i det offentlige forum, altså hvilken type retorik hun anvender. Der vil også være fokus på, hvilken type leder hun er, hvilket vil blive taget i betragtning af den måde hun har ført Danmarks Demokraterne frem på. Ved undersøgelse af populistiske tendenser, vil der her blive kigget på retorik som fremhæver en polariserende "os mod dem" dynamik, hvor Støjberg positionerer sig selv som repræsentant for folket, der er imod en "elitær" eller "korrump" establishment. Denne retorik peger på en fjendtlig opdeling mellem "folket" og "eliten" og forsøger at mobilisere vælgerne ved at appellere til en følelse af uretfærdighed og fremmedgørelse. Dertil vil der også blive set på forenkling af sproget, eller et mere dagligdags sprog brug, dette sker på baggrund af populistiske teori omkring ledere har en tendens til at forenkle komplekse politiske spørgsmål og præsentere dem i sort-hvid.

Metode

I det metodiske afsnit, vil der blive forklaret de metodiske tilgange, der vil være i specialet. Heri vil der også blive forklaret specialets opbygning, de empiriske overvejelser, kvalitetskriterier og til sidst hvilke empiriske kilder der er udvalgt.

Specialets opbygning:

Specialet er opdelt i seks dele, hvor den første del er introduktion til Inger som person, og hendes vej frem til hun starter sit eget parti, som hun går til valg med i 2022, introduktionen er med til at føre frem til problemformuleringen, som specialet vil arbejde med nemlig "Hvordan har Inger Støjbergs karismatik og ledelse udviklet sig, i forbindelse med Danmarks Demokraterne?" Den anden omhandler de teorierne: Denne sektion præsenterer de teoretiske perspektiver og rammer, der vil blive anvendt i specialet. Der gennemgås relevante teorier om karisma og ledelse, som er nøgleelementer i analysen af Inger Støjbergs udvikling i forbindelse med Danmarks Demokraterne. Derudover diskuteres også kritikpunkter og potentielle begrænsninger ved de anvendte teorier for at sikre en nuanceret tilgang. Den tredje del er den metodiske tilgang: Her redegøres der for den metodiske tilgang, der vil blive anvendt til at analysere det empiriske kildemateriale. Dette omfatter beskrivelse af valg af empiri, udvælgelse af relevante kilder og en beskrivelse af den overordnede

metodiske analyseproces. Den fjerde er analysen af det empiriske materiale: I denne sektion analyseres det empiriske kildemateriale i lyset af de valgte teorier. Kilderne der er indsamlet, kommer fra interviews og taler, undersøges og fortolkes med henblik på at identificere og evaluere Inger Støjbergs karismatiske og ledelsesmæssige træk i forbindelse med Danmarks Demokraterne. Den femte del af projektet er diskussionen, hvor der bliver diskuteret de fund der er gjort gennem analysen. Det sjette og sidste punkt er konklusionen: Den afsluttende sektion er dedikeret til en konklusion på specialet. Her sammenfattes de vigtigste fund og resultater fra analysen af Inger Støjbergs karismatiske og ledelsesmæssige udvikling.

Operationalisering

På baggrund af det teoretiske afsnit, vil der blive forsøgt med at inkorporere dette ind i Molins model. Dette sker igennem Webers ledelsesteori, hvorigennem at karismaen vil blive anvendt. Der vil her være fokus på personfaktoren fra Molins model, hvorigennem teorierne fra Weber og Pappas vil blive anvendt til at finde frem til de steder, hvor Støjberg udviser karisma. Cas Mudde og Rovira Kaltwasser teori, omhandlende den populistiske leder, vil blive anvendt til at finde de steder hvor Støjberg måtte vise sin karismatiske ledelse gennem populistiske valg. Denne vil også være behjælpelig med at kunne finde spor, efter det som hendes vælgere må finde eftertragtet i hendes fremtræden. De kilder der vil blive anvendt til specialet, vil på baggrund af teorierne, derfor blive undersøgt, og analyseret for karismatiske træk, hvor Støjberg kunne tænkes at udvise karisma. Dertil vil der også blive set på hendes populistiske træk, der kommer fra Cas Mudde og Rovira Kaltwassers teori. Disse vil derefter så blive diskuteret, hvordan disse vil kunne passe ind i Molins model over partiers adfærd, på baggrund af Danmarks demokraternes valg ikke at have et partiprogram.

Empiriske overvejelser

De empiriske overvejelser ligger ved taler og interviews fra/med Inger Støjberg, samt Danmarks Demokraternes. Dette skyldes, at der ønskes en undersøgelse af, hvorledes Inger Støjbergs parti og person har udviklet sig, fra før barnebrude-sagen til post-barnebrude-sagen. Der ønskes dermed en undersøgelse af hvorledes hendes udvikling har gået, hvor man gennem disse kilder har mulighed for at se, hvad hun har sagt til offentligheden med hendes egne ord. Dertil tænkes det også at nyhedsartikler vil kunne være en fordel til det empirisk kildemateriale, da man her har mulighed for

at se hvorledes nyhedsbureauer har skrevet omkring Støjberg og hendes udtalelser i interviews eller på pressemeddelelser. Dertil tænkes det også, at hendes taler, kunne inddrages til det empiriske materiale, da det her også fortæller lidt omkring hendes egen selvforståelse af, hvad det vil sige at stå foran folk og tale i den politiske arena.

Perioden der ønskes undersøgt, er fra før valgudskrivelsen 2022, under valgperioden 2022 og frem til efter valget 2022. Dette vil kunne give et klart indblik i hendes udvikling som leder, hvor hun går fra at have stiftet et parti og så frem til efter hun sidder i Folketinget igen. Samlet set vil undersøgelsen give et klart indblik i Inger Støjbergs udvikling som leder fra stiftelsen af hendes parti og ind i Folketinget igen. Ved at analysere på taler, interviews, nyhedsartikler, vil man kunne identificere og forstå ændringer i hendes politiske retorik, strategi og selvopfattelse over den angivne periode.

Dokumentanalyse

Der vil i dette projekt blive anvendt dokumentanalyse, dette sker på baggrund af den empiri der vil blive anvendt. Empirien der vil blive anvendt, kommer fra interviews med aviser, hvorigennem der er skrevet artikler, der til også nogle af hendes taler. Dokumentanalysen vil derfor være en nødvendighed, da kilderne indgår under feltet dokumentanalyse.

I dokumentanalyse findes der forskellige typer af dokumenter, 1. primær dokumenter, 2. sekundær dokumenter og den tredje type 3. tertiære dokumenter (Brinkmann. S, Tanggaard. L, 2015: s.154). Den primære type af dokumenter, er dokumenter, der typisk består af mødereferater, forhandlingsoplæg eller personlige breve. Disse dokumenter er ofte betegnet med, at de ikke er beregnet til den store offentlighed, men derimod er begrænset til et mere lukket miljø. Disse dokumenter kan være alt mellem private dagbøger, hvor familien ikke ønsker disse offentligt tilgængelige eller at disse er dokumenter som kan være følsomme over for virksomheder (Ibid: 154-155). Den anden type af dokumenterne er de sekundær dokumenter, disse dokumenter er for det meste produceret med øje for de som kan finde interesse i disse dokumenter, hvilket de derfor er tilgængelige for den almene borger. Disse dokumenter kan dog have en fag bestemt tone over sig, hvilket gør at de nok ikke tiltrækker de fleste personers interesse. De forskellige typer dokumenter, der findes under den sekundære, er ofte lovtekster, regeringsrapporter og avisartikler.

Dokumenterne i denne kategori har derfor ikke nødvendigvis den almene borgeres interesse, men de kan tilgå disse hvis de ønsker dette (Ibid: 155). Den sidste type af dokumenterne er de tertiære dokumenter. Disse dokumenter er ligesom den sekundær tilgængelig for alle. Disse dokumenter er produceret ud fra et givet tidspunkt eller begivenhed, og vil ofte være akademisk anlagt. Disse dokumenter er derfor oftest tidsskriftsartikler, memoirer og akademiske bøger (ibid: s.155). På baggrund af de empiriske overvejelser kan der på baggrund af dokumentanalysen, siges at de kilder, der vil skulle tages i brug, tilhører de sekundære kilder og de tertiære dokumenter. Dette skyldes at der vil blive valgt nogle taler, som Støjberg har holdt, hvilket er blevet skrevet ned i referater, dertil vil der også være artikler som vil skulle bruges, hvilket hører til de tertiære dokumenter.

Kvalitets kriterier:

Der findes nogle prominente kriterier i en samfundsvidenskabelig undersøgelse. Disse er henholdsvis reliabilitet og validitet. Her findes der både eksterne og interne af disse. Den eksterne reliabilitet omhandler hvorvidt ens studie vil kunne blive gentaget (Bryman 2016: s.383). Den eksterne reliabilitet kan være svær, da der er nogle forudsætninger om hvorvidt man tilgår materialet på samme måde, dette kan være påvirket af sociale omstændigheder, og da man ikke kan fryse tiden, kan man prøve at beskrive operationalisering så godt så muligt hvilket er med til at sikre at fremtidige forskning, der måtte kigge på dette speciale, vil kunne finde frem til samme resultat ud fra operationaliseringen (Ibid: s.384). Den interne reliabilitet handler om, at de som forsker ser det samme og forstår det på samme måde (Ibid: s.384). Dette er ikke et problem, da specialet kun bliver skrevet af en person, hvilket er med til at sikre samhörighed omkring observationerne. Den interne validitet handler om, hvorvidt det som bliver undersøgt og arbejdet med bliver forstået ens, altså om hvorvidt empirien og teorierne giver mening i forhold til hinanden (Ibid: s.384). Her kan der siges at der må være en konsensus om, at teorierne passer sammen med empirien, da teorierne omhandler karisma, ledelse og populisme. Dette giver en god sammenhæng mellem at undersøge en politikers ledelse, karisma og populistiske tendenser. Der kan dog være lidt i forhold til de populistiske tendenser, da personen som bliver undersøgt ikke har givet direkte udtryk for at være populist. Den sidste af kriterierne er den eksterne validitet, som omhandler generaliserbarheden af omstændighederne for undersøgelsen (Ibid: s.384). Her kan der være problemer i forhold til hvilke interviews og taler man anvender. Men på baggrund af specialets mål om at finde spor af karismatik

og ledelse og hvorvidt disse kan karakteriseres som populistiske, findes det ikke at være et større problem for kvaliteten af kriteriet.

Empiri

Der vil i dette afsnit blive reflekteret over de valg, der er truffet i forhold til valget af de empiriske materialer, der er udvalgt. Valget på det empiriske materiale, var som hovedmål at finde taler, fra Inger Støjberg, som kunne være relevante, Her fandtes der to Taler der kunne bruges. “ Inger Støjbergs tale ved maratondebaten i folketings-salen i januar 2023” og hendes anden tale i folketingssalen med det nye parti “Støjbergs tale d. 28/2 store bededags afstemning”. Artiklerne der er fundet er tilfældigt udvalgt indenfor deres respektive perioder, da dette anses for at være mest neutral i forhold til udvælgelsen af artikler. Dette gøres for at der ikke skulle være en “confirmation bias” i undersøgelsen. De søge ord der har været brugt på søgningen, har været “Støjberg, Inger Støjberg, DanmarksDemokraterne og Støjbergs DanmarksDemokraterne. Artiklerne der er udvalgte er “INGER STØJBERG I FØRSTE INTERVIEW SOM PARTILEDER: - Der mangler fokus på Danmark uden for København” og “Inger Støjberg stifter Danmarksdemokraterne: Jeg kommer ikke til at stemme for at afskaffe Arne-pensionen 24 juni, 2022.” Disse artikler er henholdvis blevet skrevet i Skivefolkeblad og Avisen Danmark. Disse artikler vil blive anvendt i “før valget 2022”. De to sidste artikler der er blevet anvendt er “Støjberg advarer mod at stemme på Løkke: Moderaterne er "Alternativet i jakkesæt" og “Inger Støjberg og hendes labrador besøgte landmændenes formand 14 oktober, 2022” disse to er skrevet i Børsen og i Vejle Amts Folkeblad(VAF) 4 oktober 2022. De to sidste artikler hører til under valgkamps perioden.

Analyse

Analysen vil blive opdelt i tre dele for at give en dybdegående forståelse af Inger Støjbergs politiske lederskab og karismatiske egenskaber. Hver del vil fokusere på forskellige tidspunkter i hendes politiske karriere og give indsigt i hendes udvikling som leder. Den første er før valgkampen 2022, hvor der her vil blive analyseret på Støjbergs ledelse og karismatik. Den anden del af analysen vil der være fokus på efter valgkampen er gået i gang i 2022, og den sidste del af analysen vil undersøge perioden omkring Støjberg efter valget 2022.

INGER STØJBERG I FØRSTE INTERVIEW SOM PARTILEDER: - Der mangler fokus på Danmark uden for København. 23 juni, 2022

I hendes første interview, bliver hun spurgt om hvorfor hun har lavet et nyt parti. “ Der har vel aldrig været så mange partier, som der er nu, men hvis der var valg i morgen, ville jeg ikke vide, hvad jeg skulle stemme på. Og jeg synes, at der mangler et borgerligt parti, som varetager interesserne for folk, som de er flest. Og som har et klart blik på alt det, der foregår udenfor København.” (Skivefolkeblad,1). Støjberg's udmeldinger omkring hendes usikkerhed om, hvem hun vil stemme på ved det kommende valg, viser en almindelig bekymring, som mange vælgere kan identificere sig med. Hun udvider også denne idé ved at erklære, at hendes parti skal være for alle mennesker, ved at sige "for folk, som de er flest." Dette viser, at hun ønsker at tiltrække og repræsentere dem, der måske føler sig overset i den politiske debat. Støjbergs valg af et meget alment sprogbrug understreger hendes forsøg på at simplificere kommunikationen og nå ud til en bredere befolkning. Dette er i overensstemmelse med teorien om at bruge enkle udtryk og termer for at engagere og appellere til en bredere vælgerbase. Ved at anvende et sprog, som de fleste kan forstå, forsøger hun at skabe forbindelse og forståelse mellem sig selv og de vælgere, der måske føler sig ekskluderet fra den politiske proces. Støjbergs valg af en almindelig og inkluderende retorik bidrager til hendes image som en talsperson for folket og en politiker, der forsøger at repræsentere alle borgere, uanset deres baggrund eller sociale status.

“Jeg synes, at forbindelseslinjerne mellem København og resten af Danmark er ved at blive svage.[..] Og jeg må bare sige, at nogle af de ting, som man diskuterer på Christiansborg og omegn, synes jeg simpelthen ikke, er noget, der vedrører mig og mange af os. Jeg synes tværtimod, at der er for lidt fokus på det, man kunne kalde for den helt almindelige hverdag.” (Ibid). I denne sammenhæng fremstiller Støjberg en kløft mellem København og resten af Danmark. Dette antyder en anti-elitær tilgang, hvor hun påpeger, at meget af det, der foregår på Christiansborg, kan være fokuseret omkring hovedstaden og dets interesser. Ved at skabe denne kløft sætter Støjberg sig selv

som en modstander af den politiske elite og en fortaler for at repræsentere og adressere behovene og bekymringerne hos den brede befolkning i hele landet. Hun fremhæver også, at der er for lidt fokus på "den helt almindelige hverdag", hvilket yderligere understreger hendes anti-elitære synspunkt. Ved at påpege dette antyder hun, at politikerne på Christiansborg er distanceret fra og ikke forstår de daglige udfordringer og behov hos den almindelige befolkning. Dette kan appellere til vælgere, der føler, at deres stemmer og bekymringer ikke bliver hørt eller prioriteret af den politiske elite. Støjbergs udtalelser bidrager derfor til at skabe et anti-elitært billede af, hvad der foregår på Christiansborg, og understreger hendes rolle som en politiker, der forsøger at give stemme til og repræsentere den brede befolkning i hele landet.

Støjberg fortsætter snakken om adskillelsen af Danmark, ved at pointere "*Det skal jo for eksempel ikke være postnummeret, der afgør, om man har en praktiserende læge. Der skal være ordentlig lægedækning i hele landet. Det sikrer man ved at prioritere det og ved at gøre det attraktivt at være praktiserende læge i provinsen.*" (Ibid) Støjberg tager her et forsvar for udkantsområderne, hvor hun påpeger, at der kan være en mangel på faglærte læger, der er villige til at arbejde i provinsen. Hun bringer op, hvor langt nogle områder i Jylland er fra at kunne få adgang til lægehjælp, hvilket indikerer en ulighed i sundhedspleje og adgang til nødvendige tjenester mellem byområder og mere afsides beliggende områder.

Dette perspektiv understreger Støjbergs rolle som en forsvarer for de udsatte og oversete områder i landet. Hun rejser spørgsmålet om lige adgang til sundhedsydelser og fokuserer på de udfordringer, som folk i udkantsområderne står over for. Ved at fremhæve dette problem forsøger hun at skabe opmærksomhed omkring behovet for at løse uligheden og sikre, at alle borgere har adgang til kvalitetspleje, uanset deres geografiske placering.

. "*Hvis man bor i Thyborøn og skal på sygehuset så er der omtrent lige så langt fra Thyborøn til Gødstrup sygehus ved Herning, som hvis du tog fra Frederiksberg til Korsør, Forskellen er bare, at der i Jylland ikke er motorvej hele vejen,*" (Ibid). Støjbergs engagement i at forsvare udkantsområderne bidrager til hendes image som en politiker, der er dedikeret til at repræsentere og forbedre forholdene for alle borgere, uanset hvor de bor i landet. Hun bringer denne problemstilling

til offentlig diskussion og søger at skabe politisk opbakning til at tackle ulighederne inden for sundhedspleje og andre vigtige tjenester i udkantsområderne.

Støjberg fortsætter i samme bane med at berette om, hvorledes at det ikke bare kun er den grønne omstilling som der skal være til.”*Langt de fleste virksomheder i Danmark er små og mellemstore virksomheder. Dem skal vi tage hensyn til på alle måder[.]. Man skal kunne komme til og fra virksomheden, hvis man for eksempel har en produktionsvirksomhed. Transporttiden har en kæmpe betydning. Og det er vejene, men jo også den digitale transporttid. Og i forhold til den grønne omstilling skal det huskes, at der også skal kunne produceres i det her land. Der er ingen fidus i at jage virksomheder og landbrug ud af landet. Man producerer ikke renere i udlandet end i Danmark*”(Ibid). Støjberg fortsætter sin talsmandsrolle for de almindelige borgere, der kommer fra udkantsområderne, og argumenterer for, at den grønne omstilling ikke kan realiseres for mange af disse mennesker. Hun påpeger, at udkantsområderne mangler de nødvendige infrastrukturer og offentlige transportforbindelser mellem byerne og arbejdspladserne, hvilket gør det svært for folk at deltage i den grønne omstilling og opnå bæredygtige livsstilsændringer. Desuden er Støjberg imod fjernelsen af mange arbejdspladser, der forårsager en vis grad af forurening. Hun påpeger, at forureningen ikke nødvendigvis vil blive mindre andre steder, og derfor argumenterer hun for at beskytte visse virksomheder. Dette kan ses som en protektionistisk tilgang, hvor hun ønsker at forsvare og bevare arbejdspladser i udkantsområderne, der ellers ville blive påvirket negativt af den grønne omstilling. Støjbergs holdninger afspejler hendes bekymring for de konsekvenser, som den grønne omstilling kan have for mennesker i udkantsområderne. Hun forsøger at sætte fokus på de udfordringer, som disse borgere står over for, og argumenterer for behovet for at tage hensyn til deres specifikke situationer og behov i udviklingen af bæredygtige politikker.

“Alle ved jo, hvad jeg mener om udlændingepolitik. Og alle ved, hvad jeg mener om retspolitik. Og der er ikke nogen ændringer. Når man kommer til Danmark, må man indrette sig efter vores traditioner og det fundament af frihedsrettigheder, der gælder. Man må bygge sit eget liv, men ikke slå hul på fundamentet, som generationer har bygget op i vores liv. Så enkelt er det.”(Ibid) Støjberg indtager en forsvars rolle, hvor hun forsvare de danske værdier. Dette kommer også til udtryk i hendes tilgang til barnebrud-sagen, hvor hun bruger de danske værdier som et forsvar for hendes

handlinger i sagen. Hendes synspunkter om udlændinge kan også ses som en form for populisme, hvor hun forsvarer de danske værdier mod potentielle trusler fra fremmede, der potentielt kan true disse værdier.

Støjbergs forsvar af de danske værdier kan ses som en central del af hendes politiske identitet. Hun betoner betydningen af at opretholde og beskytte disse værdier som en del af den danske nationalkultur. Hendes tilgang kan ses som en reaktion på bekymringer og frygt for, at indvandring og kulturel mangfoldighed kan true eller underminere de eksisterende danske værdier og samfundets sammenhængskraft.

“Da jeg blev smidt ud af Folketinget, [...] At stå helt uden noget. Jeg blev frataget alt. Fra 1. januar havde jeg 0 kroner i indtægt. Ingen gyldne håndtryk - intet eftervederlag. Nul kroner.

[..]Jeg havde 10 dage til at skabe mig et nyt fundament. Og det gjorde jeg så. Og jeg har så arbejdet for Fortsættes på næste side.”(Ibid). Hendes image omkring at være en bondepige med gå på mod, kan man se her hvorledes hun giver udtryk for. Hun beskriver, at hun ikke har modtaget nogen økonomisk støtte og har måttet klare sig selv. Dette bidrager til at skabe et billede af Støjberg som en sejlivet person, der kan klare sig igennem modgang og rejse sig igen . Ved at bruge udtrykket "gyldne håndtryk" bringer hun også anti-elitære elementer ind i billedet. Støjbergs fokus på hendes egen erfaring med modgang og manglende privilegier er med til at appellere til vælgere, der måske føler sig overset eller udsatte i forhold til den politiske elite. Hendes historie kan inspirere og resonere med mennesker, der har oplevet lignende udfordringer eller føler, at der er en skævhed i samfundet, når det kommer til fordelingen af ressourcer og muligheder. Den måde, hvorpå Støjberg fremhæver sin egen oplevelse af at klare sig selv uden gyldne håndtryk, kan styrke hendes troværdighed som en politiker, der er tættere på almindelige menneskers dagligdag og udfordringer. Dette kan bidrage til at styrke hendes image som en bondepige med gåpåmod og som en politiker, der er villig til at kæmpe for retfærdighed og lige muligheder for alle.

Inger Støjberg stifter Danmarksdemokraterne: Jeg kommer ikke til at stemme for at afskaffe Arne-pensionen 24 juni, 2022.

Støjbergs interview med Kasper Løvkvist: Støjberg bliver spurgt om, hvorvidt hun mener, at det er et problem, at hun var blevet erklæret for uværdig i Folketinget. *“Nej. Den dag jeg skulle ud af Folketinget, stod der mange på talerstolen og sagde, at jeg bare kunne stille op igen. Det fæstnede jeg mig selvfølgelig ved. Sådan må det også være, og sådan har jeg det. Jeg er videre. Men det kan godt ske, at jeg er det menneske, der er mest videre”* (Avisen Danmark). Støjberg viser her en stærk og ubekymret holdning over for de modstande og kritik, hun har oplevet i forbindelse med sin tidligere eksklusion som uværdig fra Folketinget. Hun lader det ikke påvirke hende negativt, og i stedet fokuserer hun på støtten og opbakningen fra dem, der ønskede at se hende tilbage i politik. Dette viser hendes mentale styrke og motivation til at fortsætte sin politiske karriere. Samtidig fremhæver hun vigtigheden af at lade fortid være fortid og ikke lade sig hæmme af tidligere udfordringer eller negative oplevelser. Hun antyder, at andre politikere måske har sværere ved at lade tingene ligge i fortiden og komme videre. Ved at fremhæve sin egen evne til at se fremad og bevare en positiv attitude sender hun et budskab om, at hun er i stand til at håndtere modstand og vende tilbage som en stærk politisk modstander. Denne selvsikre og ubekymrede tilgang kan bidrage til at styrke Støjbergs image som en beslutsom og modstandsdygtig politiker, der ikke lader sig slå ud af modgang. Det kan også give vælgere indtrykket af, at hun er klar til at fortsætte kampen og forfølge sine politiske mål med styrke og integritet.

Støjberg bliver spurgt ind til Værdipolitik, hvorfor hun ikke støtter Dansk Folkeparti, når de nu havde tilbudt hende formandsposten for Dansk Folkeparti. *“Når man danner et nyt parti, synes jeg ikke, det skal handle om alle mulige andre partier [...]der i hvert fald en forskel på EU-politikken. Jeg drømmer mig tilbage til tiden med EF, før vi havde EU. DF vil melde os helt ud. Det vil ikke tjene Danmark bedst”* (Ibid). Når Støjberg fremhæver, at hun savner det gamle EF (Europæiske Fællesskab), kan det tyde på, at hun har en skeptisk holdning til EU og ønsker mindre indflydelse fra Bruxelles i dansk politik. Hendes udtalelse kan ses som en manifestation af en nationalistisk og suverænitetsoptikeret tilgang, hvor hun betoner betydningen af danske værdier og autonomi. Hun

kan føle, at EU underminerer eller truer de danske værdier og suverænitet, og derfor ønsker hun mindre indflydelse fra EU på nationale anliggender. Dette kan skabe et "os og dem" scenarie, hvor hun fremstiller EU som en udenforstående magt, der ikke nødvendigvis varetager Danmarks interesser.

Dette bliver fulgt op med et spørgsmål omkring om det er afgørende betydning i forhold til EU og DF, hvor Støjberg svare *"Det er en af tingene. Jeg har jo ikke et partiprogram endnu, [] det kommer til at gælde rigtig mange ting. Der er hverken et program eller en organisation endnu for Danmarksdemokraterne.(Ibid).* Når Støjberg kommenterer, at hun ikke har et partiprogram, kan det give indtrykket af, at hun har en mere fleksibel tilgang til politik og er åben for at tilpasse sig ændrede omstændigheder og udfordringer. Det kan også signalere, at hun prioriterer at være lydhør over for borgernes behov og ønsker, og at hun ikke ønsker at være bundet af et fastlagt program. Det kan tolkes som en styrke, da det giver hende mulighed for at tilpasse sig og tage højde for nye problemer eller ændrede forhold, som måtte opstå undervejs. Det kan give indtrykket af, at hun er villig til at lytte til vælgerne og reagere på deres bekymringer og behov, hvilket kan styrke hendes troværdighed som politiker

"Er udlændingepolitik stadig nummer et for dig? -Øh ... jah ... altså alle ved jo, hvor jeg står der. Det, der også fylder, er det her med forbindelseslinjerne, og at Danmark er større end København."(Ibid) Hendes position og holdning til udlændingepolitikken udgør en væsentlig del af hendes primære politiske fokusområder, og det er tydeligt, at hun benytter sig af en markant "os og dem"-retorik, hvilket er karakteristisk for populistiske ledere. Denne retorik bliver yderligere forstærket af en skelnen mellem "Danmark vs København", hvilket antyder en potentielt større skævhed mellem eliten og den almindelige borger, med et subtilt indslag af en opdeling i "os og dem".

Støjberg forsvare også Arne-pensionen, ved at hun udtalere sig: *"Jeg har på ingen måde ondt af, at man kan trække sig nogle få år tidligere fra arbejdsmarkedet, hvis man har været der rigtig mange år. Nu er Arne-pensionen vedtaget, og vi skal ikke skabe usikkerhed om folks fremtid."*(Ibid). Støjberg engagerer sig aktivt i at beskytte og tale for de mennesker, der har ret til Arne-pensionen, og hun påtager sig en rolle som deres forsvarer og talsperson. I interviewet forsvarer hun stærkt

denne pension og erklærer, at hun ikke vil stemme for at fjerne Arne-pensionen, selvom det skulle være en blå regering der ønsker dette.

I interviewet bliver hun også spurgt ind til planen om asylbehandling i Rwanda, hvor hun bliver spurgt om hvad hun syntes. *“Der skal en ændring af asylsystemet til, hvis det hele ikke skal bryde sammen på et tidspunkt.[..] Kan man gennemføre Rwandaplanen, skal man gøre det. Jeg kan godt have min tvivl om, at regeringen har modet til det. Jeg bakker op om det, men tvivler bare på, at der er modet, viljen og i sidste ende muligheden til at gennemføre det [..] Hvorvidt regeringen i forhold til konventionerne har modet til at teste systemet af. Der er nok ingen tvivl om, at Rwandaplanen kommer til at gå til kanten af konventionerne, men det er simpelthen også nødvendigt. Vi bliver nødt til at se på konventionerne nu.”* (Ibid). Støjbergs motivation til at bryde med konventioner i tilfælde af et asylbehandlingscenter viser tydeligt, hvordan hun vælger at støtte noget, der potentielt kan være i strid med reglerne. Dette er også en karakteristisk egenskab hos populistiske ledere, der foretrækker at følge deres egen vej i stedet for at følge reglerne nøje. Hendes efterfølgende kommentar kan også fortolkes som en stærk "os og dem"-dynamik, hvor hun lægger stor vægt på, hvordan Danmark potentielt kan komme til at se ud, så skal der gøres noget ved de konventioner der findes påpeger hun.

Under valget 2022:

Støjberg advarer mod at stemme på Løkke: Moderaterne er "Alternativet i jakkesæt"

14 oktober 2022

Støjberg bliver spurgt indtil Lars Løkke, hvor hun bliver spurgt om en blåblok sammen med ham også. *“ Det er helt enormt skuffende.[..] Min tidligere chef viser sig ikke at være blå. Jeg har kæmpet for at få en blå regering, og i lang tid troede jeg, at jeg gjorde det sammen med Løkke, [..] han fører tilsyneladende allerede hemmelige forhandlinger med Mette Frederiksen [..] det bestyrker mig bare i min mistanke om, at Løkke i sidste ende kommer til at pege på Mette Frederiksen”* (Børsen). Støjberg giver udtryk for, at hun ikke ser Løkke som en potentiel samarbejdspartner i den blå blok, da hun ikke anser ham for længere at tilhøre denne politiske alliance. Hun udtrykker også sin skuffelse over dette, hvilket understreges af det faktum, at Løkke havde samtaler med Frederiksen om at danne regering sammen med hende. Støjberg opfatter dette

som en handling uden loyalitet, hvilket er i strid med hendes egne værdier. Hendes fremhævelse af, at disse samtaler fandt sted i det skjulte, kan også give indtryk af en anti-elitær og opdelende "dem og os"-dynamik. Det hjælper nok heller ikke på det, at Løkke og Støjberg har haft konflikter omkring Støjbergs tilbagevenden til politik, da Lykke ikke anser dette for at være rigtigt, eftersom hun var dømt ved Rigsretten. Støjberg er dog uanfægtet af dette og påpeger at det er vælgerne som bestemmer, hvem de gerne vil have i regeringen, og så jo stemme ud fra dette. Dette er igen en populistisk tilgang til måden, hvorpå man vælger at føre politik, hvor man vælger, ikke at se sig tilbage.

Støjbergs parti var også blevet beskyldt for ikke rigtig at mene noget, da de ikke havde et parti program, hvor Støjberg svarede "*Nogenlunde de samme mennesker, der efterspørger politik, definerer sig op imod os og slår fast, at de er meget uenige med os. Begge dele kan ikke være rigtigt,*"(Ibid). Det kan observeres, at Støjbergs parti ikke nødvendigvis behøver at have et formelt partiprogram. Dette kan skyldes, at partiet i høj grad er båret af Støjbergs karismatiske personlighed, og derfor er hendes lederskab afgørende for partiets retning. I denne situation er partiets succes afhængig af Støjbergs personlige popularitet og ikke nødvendigvis baseret på en klart defineret ideologi, der er nedskrevet i et dokument.

Støjberg bliver også spurgt ind til udenlandsk arbejdskraft, hvorpå hun svarede "*Vi er klar til at gøre ordningerne for at hente arbejdskraft hertil mere fleksible. Men mens man er her, skal man arbejde, og den dag man ikke har et arbejde, skal man forlade landet. Vi er ikke et socialkontor.*" (Ibid). Hendes formulering afspejler en folkelig tone, hvor hun fremhæver princippet om, at hvis man bidrager positivt til samfundet, så får man lov til at blive i landet. Samtidig understreger hun, at hvis man ikke opfylder sin del af aftalen, vil de ikke længere være velkomne. Dette skaber en stærk "os og dem"-dynamik, hvor kun de personer, der er til gavn for samfundet, er ønskede, og hvis de ikke længere er nødvendige, skal de forlade landet igen.

Inger Støjberg og hendes labrador besøgte landmændenes formand 4 oktober 2022

“Nu kommer jeg jo selv fra en gård, og i dag har min bror fødegården, hvor han har en større kvægbedrift, så jeg er født og opvokset med landbruget.” (VAF). Støjberg fremstiller sig selv som en person, der har rødder i den almindelige befolkning, hvilket tydeliggøres af hendes opvækst på en gård og det faktum, at hendes bror har overtaget den. Dette bidrager til at skabe et mere folkeligt image for hende, da almindelige mennesker kan identificere sig med hendes baggrund og livserfaringer. Denne form for tilknytning til almindelige menneskers liv kan hjælpe hende med at opnå mere støtte, da folk ofte har lettere ved at forbinde sig med politikere, der virker som om de deler lignende livsvilkår og perspektiver.

“Landbruget står for vores største eksportindtægter, og de leverer mad på bordet til os tre gange om dagen, så landbruget og landmændene skal behandles ordentligt og med respekt året rundt -ikke kun, når der er valgkamp, “ (Ibid), Hendes tilknytning til landbruget spiller også en rolle i hendes møde med Søren Søndergaard, hvor dette kan være med til at sikre hende opbakning på grund af hendes almindelige sprogbrug og forbindelse til landbrugets anliggender. Under mødet diskuterede Søndergaard muligheden for, at landbruget kunne overtage den importerede gas i Danmark, men at de ikke havde midlerne til at gennemføre dette. Støjberg udtrykte stor begejstring over disse muligheder, da det også kunne sikre national beskæftigelse, hvis det blev en realitet. Dette vil kunne resultere i at Danmark også kunne blive selvforsynende, så man ikke skal være afhængig af andre lande.

“Vi er oppe imod store stærke veletablerede partier, der har mange flere midler og et mere veludbygget partiapparat til rådighed end os, så det blive vildt spændende at se, hvad der sker, når først partibusserne kommer ud at køre” (Ibid) Støjberg præsenterer sig selv som en repræsentant for den "lille mand" og portrætterer sig som en kæmper imod de store eliter for at opnå en plads i Folketinget. Hendes brug af partibusserne til at rejse rundt i landet er et eksempel på et folkeligt udtryk, der appellerer til almindelige mennesker og signalerer en tilgængelig og direkte tilgang til

politik. Ved at bruge partibusserne viser Støjberg, at hun ønsker at være tæt på befolkningen og engagere sig direkte med deres bekymringer og udfordringer.

Efter valget 2022:

Maratondebaten 2023:

Inger Støjberg går på talerstolen i folketingsalen d. 19 januar. Hvor Støjberg her begynder sin tale omkring kritik af den nylige dannede regering. Hendes måde at formulere sig på virker meget folkelige, hvor hun blandt andet ytre sig følgende *“Jeg røber nok ikke mange hemmeligheder, hvis jeg siger, at man som ordfører, når man skal forberede sig til sådan nogle debatter som dem her, sådan lige kigger lidt i talen fra sidste år og ser, hvad der kan genbruges; vi er jo ikke anderledes end alle andre”* (Danske Taler, 1). Denne måde at formulere sig på kan virke meget folkelig og naturlig, da selv almindelige borgere ikke altid er sikre på, hvad de skal sige, når de står over for at skulle holde taler eller tale foran en forsamling. Ved at påpege, at Støjberg benytter sig af genbrug af tidligere taler, ønsker hun at give indtryk af, at hun er som enhver anden person. Hun viser åbenhed og ærlighed ved at indrømme, at hun ikke er meget anderledes end resten af befolkningen, hvilket skaber en forbindelse til hendes tilhørere og gør hende mere tilgængelig som person. Denne strategi bevirker, at hendes personlighed og holdninger fremstår mere ægte og autentiske, og det kan appellere til folk, der leder efter politikere, der er relaterbare og ikke fjerner sig for langt fra befolkningens hverdags erfaringer.

En notits hun også bringer op i hendes tale, omhandler sundhedsvæsenet, hvor hun udtaler”[..]en reform af sundhedsvæsenet, der forhåbentlig kan sikre en bedre lægedækning og sikre, at det ikke er postnummeret, der afgør, hvilken behandling man får[.]” (Ibid).I sin tale promoverer Støjberg en form for anti-elite-holdning ved at påpege, at mennesker i yderområderne i Danmark ikke har lige så meget adgang til ressourcer og muligheder som dem, der bor i storbyerne. Dette synspunkt styrker hendes position som en talsperson for folket, hvor hun forsøger at hjælpe alle borgere i yderområderne. Støjberg fremhæver uligheden mellem byområder og yderområder og argumenterer

for, at det er vigtigt at sikre, at også mennesker uden for storbyerne har adgang til de samme muligheder og tjenester. Hun forsøger at skabe opmærksomhed omkring denne ulighed og positionerer sig som en stemme for folket fra disse yderområder. Hun bringer den yderligere i spil, ved at Støjberg påpeger at “[...]meget tyder på, at den nye regering agerer meget magtfuldkomment[...]” (Ibid.). Dette er en åbenlys afsky over imod regeringen, hvilket man vil kunne definere som en del af eliten i den populistiske teori.

Støjberg stopper ikke blot her med at stikke til regeringen, hun vælger at gå efter Jakob Ellemann-Jensen, ved at kommentere på hans rolle i regeringen.” *Vicestatsministeren, som forsvarsministeren vist egentlig ønsker at blive tituleret har tilmed fremført det noget eksotiske synspunkt, at man som opposition jo gerne må anvise en alternativ finansiering, hvis bare der er flertal for den. Det er et lidt specielt matematisk krav fra en minister i en flertalsregering og lidt ærgerlige toner fra en, der jo gik til valg på at gøre op med den tidligere regerings magtfuldkommenhed.*” (Ibid.). Her kan man igen påpege, at Støjberg vælger at rette sin kritik mod regeringen og samtidig fremhæver Ellemann-Jensens ønske om at blive betegnet som "Vicestatsminister". Dette kan ses som et forsøg på at tydeliggøre, at Ellemann-Jensen søger en høj status og anerkendelse, når han bliver omtalt af offentligheden. I lyset af teorien om populistiske tendenser kan dette ses som en kritik af eliten, hvor Ellemann-Jensen repræsenterer en del af eliten og ønsker at blive betragtet som den næsthøjeste i den danske regering. Ved at introducere denne nye titel, som ikke tidligere er blevet brugt i dansk sammenhæng, understreger Støjberg sin kommentars betydning og giver den ekstra vægt. Samtidig anser hun Ellemann-Jensen for ikke at have opfyldt sine valgløfter over for befolkningen og i stedet for at have valgt at tilslutte sig den magtfulde regering. Dette indikerer en form for brud med vælgernes forventninger og kan ses som et forsøg på at skabe et skel mellem Ellemann-Jensen og den almindelige befolkning.

Et andet punkt hun bringer frem i sin tale er hvorledes at regeringen har valgt at beslutte afskaffelsen af store bededag, hvor Støjberg frembringer “Man holder alle Folketingets partier en pistol for panden og forsøger at true os til at stemme for afskaffelsen af store bededag, hvis vi ønsker adgang til forhandlingerne om et kommende forsvarsforlig.” (Ibid). På baggrund af dette kan man igen observere, hvordan Støjberg fremstiller beslutningen om en eventuel afskaffelse af Store Bededag som et tegn på, at eliten ønsker, at de andre partier skal underkaste sig. Dette kan også ses som en indikation af, hvordan det bidrager til at skabe et billede af regeringen som den onde elite,

der ikke tager hensyn til almindelige mennesker. Støjbergs holdning til dette kommer også til udtryk i hendes modstand mod, at regeringen bruger en fremtidig forhandling som en handelsvare for at opnå deres ønsker. Dette afspejler hendes utilfredshed med, at regeringen bruger politiske forhandlinger som et middel til at opnå deres egne mål, i stedet for at tage hensyn til det almindelige folk.

Som et af de sidste punkter hun inddrager i hendes kritiske tale er, som hun selv påpeger, en mærkesag for hende og Danmarksdemokraterne. "Så er der hele balancen mellem land og by, som er en hjertesag for Danmarksdemokraterne. Som en af sine første gerninger har regeringen valgt at annullere kravet om at flytte en række velfærdsuddannelser ud i landet. Det forstår vi ganske enkelt ikke en pind af. Vi har ikke brug for færre uddannelses tilbud i de områder af landet, hvor der er lidt længere mellem husene; vi har brug for flere uddannelses tilbud"(Ibid). I det sidste afsnit af hendes tale berører Støjberg et emne, som har været en vigtig sag for Danmarksdemokraterne, nemlig udkantsområderne. Her præsenterer hun sig selv som en talsperson for folk i disse områder og forsøger at forsvare dem ved at sætte spørgsmålstejn ved fjernelsen af uddannelses tilbud, der tidligere har eksisteret og stadig kunne være af værdi. Her kan man, med udgangspunkt i teorien, se at hun anvender et enkelt talesprog, hvilket bidrager til idéen om, at hun er talskvinde for den almindelige befolkning. Støjberg forsøger at appellere til folk i udkantsområderne ved at give udtryk for, at hun forstår deres bekymringer og kæmper for deres interesser. Hendes brug af enkle og letforståelige formuleringer kan skabe en forbindelse til almindelige mennesker og styrke opfattelsen af hende som en politiker, der taler på vegne af det almindelige folk. Ved at fremhæve betydningen af uddannelsesmuligheder i udkantsområderne forsøger hun at sætte fokus på, hvordan regeringen kan komme til at svigte disse lokalsamfund og deres beboere ved at fjerne sådanne tilbud. Med denne tilgang søger Støjberg at skabe tillid og opbakning fra befolkningen i udkantsområderne ved at fremstå som en forsvarer af deres interesser og en talsperson for deres sag.

Støjbergs tale d. 28/2 store bededags afstemning

Støjbergs tale inden afstemning i folketingsalen den 28 februar, omhandlende afskaffelsen af store bededag, er endnu flere eksempler på hvorledes Støjberg retorik kan bevirke til at være populistisk. Hun udtalte sig som en stor modstander af bortskaffelsen af store bededag, hvorigennem der er flere diskursive visninger af dette. Hun udtaler sig blandt andet med følgende: "Vi er også meget stærke modstandere af den magtfuldkomne fremgangsmåde, som regeringen har brugt" (Danske taler 2). Støjberg fremhæver igen regeringen som en antagonistisk modstander og en del af eliten. Dette bliver tydeligt i hendes brug af udtrykket "magtfuldkommen fremgangsmåde", som giver associationer til en tyrannisk handling, hvor regeringen forsøger at fremme deres egne interesser uden hensyntagen til den almindelige befolknings mulighed for at ændre dette. Ved at anvende udtrykket "magtfuldkommen fremgangsmåde" lægger Støjberg vægt på regeringens tilsyneladende dominans og mangel på lydhørhed over for den almene befolkning. Hun forsøger at skabe en kontrast mellem regeringens handlekraft og folkets magtesløshed, hvilket kan øge folks frustration og utilfredshed med den politiske situation.

Støjberg fortsætter i samme kaliber ved også at fremlægge "*Pludselig dukker et hidtil helt ukendt hemmeligt notat frem fra 2012, hvor Finansministeriet regner sig frem til en noget lavere effekt af afskaffelsen af store bededag, end man gør her i dag. Hvilke motiver har regeringen egentlig haft til at holde det her notat hemmeligt? Det kan man jo sådan set kun gisne lidt om. Jeg må bare konstatere, at sådan et notat som det her jo altså skaber usikkerhed, og det skaber også en mistillid til regeringen.*" (Ibid). Støjberg fremhæver, at der tilsyneladende har været hemmelige dokumenter, som hverken befolkningen eller de øvrige medlemmer af Folketinget har haft adgang til. Dette understreger den opfattede kløft mellem eliten og den almindelige befolkning, hvor der synes at være hemmeligheder forbeholdt eliten. Hendes betoning af muligheden for, at der kan være skjulte dagsordener i sådanne dokumenter, bidrager også til at skabe et fjendtligt billede af regeringen. Ved at bringe fokus på eksistensen af hemmelige dokumenter og antyde muligheden for skjulte anliggender, forsøger Støjberg at skabe mistillid og afsløre en form for manglende gennemsigtighed i regeringens handlinger. Hun ønsker at fremkalde en følelse af, at der foregår noget bag lukkede døre, som befolkningen ikke har kendskab til, og at regeringen ikke er åben og ærlig over for folket. Dette greb styrker Støjbergs position som en kritiker af eliten og talsperson for folket, der forsøger at afdække skjulte sandheder og kræve mere åbenhed og ansvarlighed fra regeringen. Ved at male regeringen i et fjendtligt lys, forsøger hun at mobilisere offentlighedens bekymring og skepsis og

opfordre dem til at støtte hendes indsats for at afsløre og bekæmpe potentielt skjulte dagsordener forbeholdt "eliten".

Støjberg fortsætter sit angreb mod regeringen i hendes retorik, hvor hun påpeger, at der fra flere steder ikke har været opbakning omkring afskaffelsen af store bededag. "*[..]for det første griber forslaget jo grundlæggende ind i den danske model, og lad det stå tindrende klart: Jeg kan godt forstå, hvorfor fagbevægelsen har udtalt sig så skarpt omkring det her forslag, som den har. For det andet griber regeringen med det her forslag ind i folkekirkens indre anliggender*" (Ibid). Støjberg positionerer regeringen igen som en antagonistisk kraft ved at påpege, at de ikke har haft opbakning fra fagbevægelserne. Hun retter også opmærksomheden mod, at regeringens handlinger går imod den såkaldte "danske model", hvilket fremhæver hende som en kæmper for "danerne". Derudover påpeger hun, hvordan regeringen blander sig i den danske folkekirke, og hun kritiserer kirkeministeren for ikke at have inddraget kirken i beslutningen. Hun indikerer, at hvis ministeren troede, at hun havde inddraget dem i en sådan beslutning, stod hun alene med denne opfattelse. Støjbergs position om at inddrage kirken i debatten og ændringerne af helligdage bidrager til at placere hende i et positivt lys som en forsvarer af kirken og de danske værdier. Hun fremstiller sig selv som en forkæmper, der står imod regeringens indblanding i religiøse anliggender og forsøger at bevare og beskytte de traditionelle danske værdier og institutioner. Ved at knytte kirkens rolle og ændringer i helligdagene til sin politiske kamp styrker Støjberg sin profil som en politiker, der er engageret i at bevare og værne om det danske samfund og dets identitet. Hun appellerer til folk, der værdsætter og ønsker at bevare den danske folkekirke som en central del af deres kulturelle og nationale arv. Dette bidrager til at positionere Støjberg som en fortaler for og forsvarer af de danske værdier og styrker hendes image som en politiker, der prioriterer befolkningens interesser og bevarelse af nationale traditioner.

Støjberg bringer igen frem, at regeringen har truffet beslutninger uden at tage højde for andres perspektiver. Hun giver udtryk for dette ved at påpege, hvordan regeringen har handlet ensidigt og uden at inddrage andre relevante aktører. "Alt i alt må vi konstatere, at regeringen bruger deres smalle flertal til at tromle alt det her igennem og til at tromle hen over alt og alle på deres vej." (Ibid). Hun formår at tydeliggøre, at regeringen går uimodsagt frem og ikke stopper for nogen. Dette bidrager igen til at øge fjendtligheden mellem regeringen, som repræsenterer eliten, og folk,

der ikke støtter regeringens ønskede indførelse af visse tiltag. Støjberg anvender også et sprog, der er meget alment, hvilket hjælper med at placere hende på samme niveau som almindelige borgere, der måske føler, at regeringen ikke tager hensyn til dem, fordi de er imod forslaget.

Gennem sin fremstilling af regeringens fremfærd, hvor de uimodsagt gennemfører deres politik, skaber Støjberg en følelse af manglende indflydelse og respekt for befolkningens synspunkter. Hun forsøger at appellere til dem, der føler, at deres stemme bliver overset eller ignoreret af regeringen, og hun positionerer sig som en fortaler for deres rettigheder og bekymringer. Støjbergs brug af et alment sprog hjælper med at etablere en forbindelse mellem hende og den almindelige befolkning. Ved at bruge et sprog, som mange mennesker kan relatere til, forsøger hun at skabe en følelse af, at hun er en af dem og forstår deres bekymringer og modstand mod regeringens tiltag. Denne strategi kan forstærke Støjbergs position som en talsperson for dem, der føler sig overset og overhørt af regeringen. Ved at tale på vegne af almindelige borgere, der ikke er enige med regeringens beslutninger, ønsker hun at mobilisere støtte og opfordre til handling for at ændre den opfattede magt-ubalance mellem regeringen og folket.

Støjberg kommer også med følgende i hendes tale “[..]udskød ikrafttrædelsen af det her forslag til efter et folketingsvalg. Så kunne vælgerne jo tage det med i deres analyse af, hvilket parti man ville stemme på til næste folketingsvalg.” (Ibid). Hun har her også klargjort at denne tanke også var udspillet fra Anders Fogh Rasmussen, men at hun er enig med denne. Hendes udtalelser er med til at gøre det svært for regeringen at implementere denne beslutning, da hun forsøger at fremstille regeringen som en elitær fjende, der ikke har til hensigt at vente med at afskaffe store bededag. Hun bliver således en fortaler for de mange vælgere, der ikke ønsker at støtte afskaffelsen af store bededag, herunder dem, der bidrog med deres stemmer til regeringen, heriblandt Ellemann-Jensen. Støjberg udfordrer regeringen ved at stille spørgsmålstegn ved, om de vil kunne vinde næste valg, hvis de gennemfører deres forslag om afskaffelse. Ved at sætte spørgsmålstegn ved regeringens politik og dens potentiale til at påvirke valgresultater, prøver hun at skabe tvivl om regeringens popularitet og konsekvenserne af deres handlinger.

Gennem hendes tilkendegivelser viser Støjberg sin støtte til de vælgere, der er imod afskaffelsen af store bededag, og hun udfordrer regeringens position og politiske strategi. Hun forsøger at mobilisere støtte fra vælgersegmenter, der er kritiske over for regeringens beslutninger og advarer om de potentielle politiske konsekvenser for regeringen, hvis de gennemfører deres planer. Dette

bidrager til at styrke Støjbergs position som en modstander af regeringen og som en politiker, der repræsenterer og taler på vegne af de bekymringer og holdninger, som mange vælgere har i forbindelse med afskaffelsen af store bededag.

Diskussion

Der vil i dette afsnit blive diskuteret de fund der er gjort gennem analysen, hvor det har været til hensigt at opnå indsigt ind i “ *Hvad karakteriserer Støjbergs karismatik og ledelse og hvorvidt kan den karakteriseres som populistisk?*”.

Baseret på en dybere analyse af de forskellige artikler er det tydeligt at observere en markant antielitær modstand fra Inger Støjbergs side. Dette tema fremstår i nogle artikler mere fremtrædende end i andre, men det er alligevel gennemgående i hele hendes politiske fremtræden. Støjberg benytter en stærk antielitær retorik og skaber en klar opdeling mellem "os" - den almindelige befolkning, og "dem" - eliten. Gennem sine udtalelser og handlinger fremhæver Støjberg gentagne gange den antielitære modstand, hvor hun skildrer sig selv som en stemme for de almindelige mennesker og som en kæmper mod de privilegerede og magtfulde eliter. Dette er ofte forbundet med kritik af politiske modstandere eller etablerede institutioner, som hun betragter som repræsentanter for eliten. Hun fremstiller sig selv som en folkelig figur, der er forankret i hverdagslivet og udfordringerne hos den almindelige befolkning. Den antielitære tilgang, som Støjberg indtager, bidrager til at karakterisere hendes politiske agenda som populistisk. Populisme involverer ofte en polarisering mellem "folket" og eliten samt en fremhævelse af enkle løsninger på komplekse problemer. Støjbergs antielitære budskaber appellerer til folkelige bekymringer, fremmer følelsen af en fælles kamp mod et privilegeret establishment og skaber et narrativ om at genoprette magt og indflydelse til den almindelige befolkning. Støjbergs anvendelse af enkle og ligefremme ord bidrager også til at fremhæve hende som en del af den almindelige befolkning og som en taler, der formidler deres interesser, som om hun selv var en af dem. Dette træk optræder gentagne gange i artiklerne og kan betragtes som en populistisk karakteristika. Ved at bruge let forståelige ord undgår Støjberg kompleksitet og forsøger at etablere en direkte og forståelig

kommunikation med vælgerne, hvilket styrker hendes appel og skaber opfattelsen af hende som en repræsentant for folket. Støjbergs evne til at forbinde sig selv som en del af folket har også haft en betydelig indflydelse på hendes genkomst i Folketinget, især med et nystiftet parti. Hendes personlige popularitet og evne til at appellere til almindelige mennesker har været afgørende for hendes valgkampagne, hvor hun i vid udstrækning har båret byrden på sine skuldre. Hendes evne til at etablere sig som en troværdig fortæller for folkelige bekymringer og interesser har mobiliseret støtte og opbakning omkring hende, hvilket har været afgørende for hendes politiske genkomst. Disse populistiske tendenser er det som Cas Mudde og Rovira Kaltwasser har beskrevet i deres teori, omhandlende populisme og ledelse.

Når man betragter Inger Støjbergs karisma, kan det siges, at hendes evne til at forbinde sig med den almindelige befolkning har spillet en afgørende rolle i hendes parti's genopblomstring. På mindre end 24 timer efter hendes meddelelse om at opstille med et nyt parti til valget i 2022, havde partiet formået at indsamle 40.321 vælgererklæringer (Jyllandsposten). Dette vidner om hendes evne til at engagere og mobilisere vælgerne på kort tid. Derudover er det også værd at bemærke, at Støjbergs parti ved valget i 2022 opnåede en stemmeandel på 8,1%, hvilket resulterede i 14 mandater i Folketinget (Dr.dk 2). Disse resultater viser tydeligt, at hendes politiske budskaber og personlige appel har tiltrukket en betydelig vælgerskare. Denne oprejsning og tilslutning til Støjbergs parti kan tilskrives hendes karismatiske ledelsesstil og evnen til at tale til de bekymringer og interesser, som den almindelige befolkning har. Hendes evne til at opnå en betydelig vælgeropbakning på kort tid afspejler hendes karismatiske tiltrækningskraft og forbindelse med vælgerne. Det er tydeligt, at hun formår at fremstå som en troværdig og stærk leder, der taler på vegne af de almindelige mennesker og deres bekymringer. Disse observationer er i overensstemmelse med Weber's teori omhandlende karisma, hvor Støjbergs evne til at skabe en personlig forbindelse til vælgerne og mobilisere dem på baggrund af hendes lederskab og politiske budskaber er centralt. Hendes succes i at tiltrække vælgere og opnå en betydelig repræsentation i Folketinget er et resultat af denne karismatiske tiltrækningskraft og evnen til at forbinde sig med den almene befolkning.

Konklusion

Specialet havde det formål, at opnå indsigt i "Hvad karakteriserer Støjbergs karismatik og ledelse og hvorvidt kan den karakteriseres som populistisk?". Baseret på analysen og anvendelsen af teorierne om populisme, karisma og lederskab i dette speciale, kan det konkluderes, at Støjbergs karismatiske evner har vist sig at have populistiske træk. Hendes evne til at mobilisere følgeskab baserer sig på hendes stramme "os og dem" tilgang til eliten og udlændinge. Hendes ledelsesstil er i denne sammenhæng også karakteriseret som karismatisk og populistisk, hvilket har resulteret i hendes evne til at bruge et alment sprog, der kan forstås af alle borgere. Dette har gjort det lettere for hende at mobilisere en bredere skare af vælgere, da hun samtidig forsøger at fremstå som en del af den almindelige befolkning. Støjbergs populistiske tilgang er tydelig gennem hendes evne til at appellere til folkelige bekymringer og skabe en polariserende retorik, der opbygger en "os og dem"-narrativ. Hendes lederskab bygger på en karismatisk tiltrækningskraft, hvor hun formår at fremstå som en troværdig repræsentant for folket og deres interesser. Hendes evne til at kommunikere klart og direkte gennem et alment sprog har styrket hendes evne til at mobilisere vælgere og opnå en betydelig følgeskare. Baseret på hendes retorik og politiske agendaer kan det konstateres, at en betydelig del af Inger Støjbergs vælgere befinder sig uden for de større byer. Hendes politiske budskaber fokuserer på at styrke forbindelsen mellem yderområderne og resten af landet, i stedet for at centralisere al magt og ressourcer i København. Støjbergs prioritering af at forbinde og styrke yderområderne har vundet genklang hos mange vælgere, der føler sig overset eller negligeret af den politiske elite. Hendes budskaber om at investere i infrastruktur, skabe flere jobmuligheder og opretholde lokale institutioner appellerer til dem, der oplever udfordringer i form af dårligere infrastruktur og manglende muligheder i yderområderne.

Denne vælgerskare uden for de større byer ser Støjberg som en politisk leder, der lytter til deres bekymringer og interesser. Hendes fokus på at adressere de specifikke behov og udfordringer i yderområderne har bidraget til hendes popularitet og tiltrækning af vælgere fra disse områder.

Litteraturliste

Litteraturliste

Bryman, A. "Social Research Methods", 5. udgave. Oxford University Press. 2016

Merret, Susi "The Danish People's Party, the Italian Northern League and the Austrian Freedom Party in a Comparative Perspective: Party Ideology and Electoral Support" 2010

Merret, Susi "The Danish People's Party and the Far-Right Scene" i Don't Panic - Analysis & Strategies on Right-Wing Populism 2021

Mudde, Cas & Kaltwasser, Cristobal Rovira. "Populism: A Very Short Introduction" 2017.

Rydgren, Jens "The Oxford Handbook of the Radical Right" (Oxford Handbooks)" 2018

Skov, Oliver Boserup. Matthiesen, Tobias & Bjørnstrup, Victor. "Samf på B" 3. udgave. 2022

S. Brinkmann, & L. Tanggaard. "Kvalitative metoder". 2. udgave 2015. Hans Reitzels.

Weber, Max. "Economy and Society- An Outline of Interpretive Sociology", 1978. redigeret af Guenther Roth & Claus Wittich, University of California Press.

Hjemmesider:

Altinget 1

<https://www.altinget.dk/artikel/danmarksdemokraterne-giver-folket-hvad-de-hungre-allermest-efter>

Altinget 2

<https://www.information.dk/moti/2021/12/danske-vaerdier-tabt-heldigvis>

Avisen Danmark, Kasper Løvkvist, 24 Juni 2022 “Inger Støjberg stifter Danmarksdemokraterne: Jeg kommer ikke til at stemme for at afskaffe Arne-pensionen”

Børsen, Jesper Hvass, 14 oktober 2022 “Støjberg advarer mod at stemme på Løkke: Moderaterne er "Alternativet i jakkesæt"

Dr.dk 1 <https://www.dr.dk/nyheder/politik/inger-stoejberg-starter-nyt-parti-det-faar-navnet-danmarksdemokraterne>

Dr.dk 2

<https://www.dr.dk/nyheder/politik/folketingsvalg/resultater>

Danske Taler 1.

<https://dansketaler.dk/tale/inger-stoejbergs-tale-ved-maratondebat-i-folketingssalen/>

Danske Taler 2.

<https://dansketaler.dk/tale/inger-stoejbergs-tale-i-anledning-af-afstemningen-om-afskaffelsen-af-store-bededag-som-helligdag/>

Folketinget

<https://www.ft.dk/medlemmer/mf/i/inger-stoejberg>

Fock, J. 2018 <https://hsfo.dk/debat/stoejbergs-retorik-modarbejder-hendes-egen-politik-selv-om-hun-faktisk-har-gjort-meget-godt-2022-12-23>

Jyllands-posten

<https://jyllands-posten.dk/politik/ECE14184335/40321-borgere-vil-give-en-vaelgererklaering-til-inger-stoejbergs-nye-parti/>

Skivefolkeblad, Ole Dall, 23. Juni 2022 “INGER STØJBERG I FØRSTE INTERVIEW SOM PARTILEDER: - Der mangler fokus på Danmark uden for København“

VAF Jim Hoff, 4. Oktober 2022 “Inger Støjberg og hendes labrador besøgte landmændenes formand”